

LÁZÁR BALÁZS

H. úr beszélye az O. nevű lányhoz

Menj kolostorba vagy kuplerájba,
szívem, mint szegény Dánia, zárva,
s vércsepp a cseppnek cellatársa.
Na ne kezd, ne kend az egészet másra,
ha nem értesz semmit, hát hallgass apádra!
Ne szűzkurválkodjál itt tovább nekem,
vagy bújjunk ágyba, ez a szerelem!?
Azt mondják, miattad lettem bolond.
Maradjunk abban, így lettél cinkosom.
Igen. Tényleg érted, nem is tagadhatom,
hülyék közt én voltam a legnagyobb barom.
S bár nagyjelenetünk még rendezőre vár
nézünk egy ország, színpadunk e Vár.
Olcsó jelmezek, ócska díszlet-világ,
öldben veszélyes húsevő virág.
Üres lap a szövegekönyv minden oldalán,
szerepünk néma, melodráma-magány.
Tátogunk bután, mint partra vetett halak,
nem játszanék már, de nem tudom ki vagy:
van úgy, hogy halálunk az, mi élni hagy.